Uit het Woord der Waarheid

Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud

Jaargang 81 • nummer 10 • oktober 2026

INHOUD

Hij Die voor ons bidt (gedicht) 225
De vrijsteden (6) 226
Psalm 16 230
'Maar Ik zeg u' 232
Doop en verbond 233
Paradoxen in Gods Woord?! 236
De belofte van vervolging 242

De Openbaring

door J.Ph. Buddingh

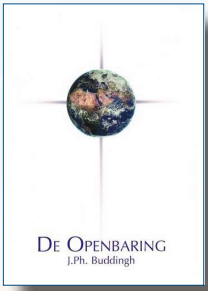

Een uitgebreide overdenking over het boek de Openbaring van Johannes. Een overdenking over 'Openbaring van Jezus Christus, die God Hem heeft gegeven om Zijn slaven te tonen wat spoedig moet gebeuren; en Hij heeft die door Zijn engel gezonden en aan Zijn slaaf Johannes te kennen gegeven heeft' (Openb. 1:1).

Een heldere beschouwingen met veel aanhalingen uit het boek Daniël ontsluit dit vaak onbegrepen Bijbelboek.

Bestelcode: 5131 Paperback, 214 pagina's **Prijs: €17,95**

Al langere tijd is het maandblad ook digitaal te lezen, via onze website.
Het webadres is:
https://www.uithetwoordderwaarheid.nl/service/maandblad/

Attendeer gerust anderen hierop!

Colofon

Redactie- en administratie-adres:
Stg. Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en lectuurbestelling:
Tel. 0543 - 47 17 46
E-mail: bestel@uhwdw.nl
IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info: info@uhwdw.nl
Giften e.d.: admin@uhwdw-fcs.nl
ISSN: 1384-735X

Giftenrekening:
IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02
BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)
*Voor betalingen vanuit buiten Europa de BIC vermelden s.v.p.

Websites:
- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen: www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen- en buitenland, hulp aan armen, noodhulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.
© foto omslag: AdobeStock © foto's binnenzijde: Pixabay

Hij Die voor ons bidt

Gods heiligdom is open,
wij mogen binnengaan,
want Christus wild' ons kopen,
volmaakt voor God doen staan.
Bij ons was niets dan zonde
in denken, woord en daad,
maar Hij heeft ons gevonden,
gereinigd van het kwaad.

De wierookgeuren stijgen
voortdurend op door Hem.
God wil Zich naar ons neigen
en hoort naar onze stem.
De aanbidding en gebeden
zijn nu, door Christus' Naam
en al Zijn lieflijkheden,
voor God heel aangenaam.

De Priester aan Gods zijde
gedenkt ons steeds voor God
en Hij treedt tussenbeide
met zorg voor ieders lot.
Voor ons draagt Hij die kleren,
dat schitterend gewaad,
waar 'Heiligheid des HEEREN'
nu tot ons nut op staat!

M. Bowly

De vrijsteden (6)

De bloedwreker

Het concept van een bloedwreker was niet alleen wijd bekend in het Midden-Oosten, maar – zoals we zagen – zelfs in de wet verankerd. God had inderdaad bepaald dat het nauwst verwante familielid van een door moord omgebrachte persoon de opdracht had om het slachtoffer te wreken door de moordenaar op te sporen en te doden: 'De bloedwreker, díe moet hem die een doodslag begaan heeft, doden; als hij hem aantreft, mag híj hem doden' (Num. 35:19,21).

Wie is de 'bloedwreker' voor ons mensen die tot op vandaag op de vlucht zijn? Het is God Zelf. God is heilig (zie Lev. 11:44-45) en 'te rein van ogen om het kwade aan te zien' (Hab. 1:13). Hij kan niet anders dan het kwade oordelen. Omdat de genoemde afleidingsmanoeuvres niet het gewenste effect hebben, proberen de mensen zichzelf wijs te maken dat er geen persoonlijke God is. Dat verklaart de sterke wens een theorie (evolutie) als feit te verkopen. Een mildere – maar net zo fatale – zet bestaat uit het toelaten van een persoonlijke God, Die geherdefinieerd wordt door licht en heiligheid in meerdere of mindere mate te verzwijgen. Zo wordt er een 'lieve God' voorgesteld of gecreëerd Die nooit straffen zal.

Wij hebben – God zij dank – inderdaad met een God van liefde te maken. Maar God is beide: Hij is licht (zie 1 Joh. 1:5) en Hij is liefde (zie 1 Joh. 4:8,16). Hij heeft Zijn oneindige liefde bewezen door Zijn Zoon te zenden (zie Joh. 3:16) en aan alle mensen de verlossing door Hem aan te bieden. Toch doet Hij dat volledig in overeenstemming met het feit dat Hij licht is. Hij heeft de zonde niet genegeerd of door de vingers gezien, maar 'veroordeeld in het vlees'. Daarvoor heeft Hij 'Hem ziek gemaakt' (Rom. 8:3; Jes. 53:10).

Maar het zou fataal zijn om in God alleen een wreker te zien. Je moet beide kanten voor ogen houden, beide aspecten waaronder God Zich geopenbaard heeft. Het is opmerkelijk dat het Hebreeuwse woord *go'el,* dat hier voor 'bloedwreker' gebruikt wordt, ook in een totaal andere betekenis voorkomt: het betekent ook de losser (of 'verlosser') die een onvermogende Israëliet vrijkopen en van zijn schulden bevrijden kon (zie Lev. 25:48-49).

Hoe is het raadsel op te lossen dat de *go'el* aan de ene kant het grootste gevaar en aan de andere kant de enige redding betekende? De taalkundige verklaring ligt in het werkwoord *ga'al*[1]*,* dat de grondbetekenis 'lossen' heeft:

- Als 'losser' betaalt de *go'el* de schulden van zijn broer of van zijn bloedverwant (zie Lev. 25:25). Het boek Ruth geeft een aangrijpende illustratie van deze gebeurtenis: Boaz, de bloedverwant van Naomi, een vermogend man uit Bethlehem, neemt de rol van de losser op zich.

- Als bloedwreker (*go'el ha-dam* – de losser van het bloed) betaalt de *go'el* de bloedschuld die door moord is ontstaan.

- In overdrachtelijke zin hebben we in de dubbele betekenis van het woord *go'el* de geweldige boodschap van het Evangelie: God moet de zondaar straffen – maar Hij wil hem (ver)lossen. Hij kan en mag het kwade niet door de vingers zien, maar Hij is ons in Christus tegemoetgekomen. Door Hem en Zijn verzoenende dood aan het kruis is Hij onze Verlosser/Losser geworden. Met andere woorden: de Rechter is tegelijkertijd de Verlosser. Hij zal de wereld oordelen (zie Hand. 17:31; Joh. 5:22). Maar voor allen die Hem aannemen, is Hij niet de Rechter, maar de Verlosser (zie Joh. 5:24; Kol. 1:14).

1 Het woord *go'el* is afgeleid van 'de lossende' (actief tegenwoordig deelwoord).

De bescherming

In de vrijstad kon de doodslager in veiligheid wonen: 'Vervolgens moeten zij hem bij zich in de stad opnemen en hem een plaats geven, zodat hij bij hen kan wonen. En als de bloedwreker hem achtervolgt, mogen zij hem die de doodslag begaan heeft, niet in zijn hand overleveren' (Joz. 20:4-5).

In het Evangelie is deze gedachte van bescherming of toevlucht stevig verankerd. God kent de uitzichtloze situatie van de mens. Maar Hij is een genadig en barmhartig God. Daar doet het feit dat Hij vanaf het begin vrijsteden in de wet heeft laten opnemen, al iets van vermoeden. Maar de volledige omvang zien we pas in het Evangelie, dat ons zegt dat God de zondaar een toevlucht biedt. Christus is de Vrijstad en ieder mag bij Hem komen. Door Zijn komst als Redder is de 'innerlijke barmhartigheid' van God verschenen (zie Luk. 1:78).

In het Nieuwe Testament wordt een duidelijke toespeling gemaakt op het beeld van de vrijstad: 'wij die de *toevlucht* genomen hebben om de voorgestelde hoop te grijpen' (Hebr. 6:18). De gelovige Hebreeën hadden ingezien dat er een toevluchtsoord voor hen was. Ze hadden daar gebruik van gemaakt en hun toevlucht genomen tot Jezus Christus, Die de enige hoop is. Deze weg staat tot op vandaag voor iedereen open. Elke keer moedigt het Nieuwe Testament aan om deze stap te zetten – tot Hem te komen (zie Joh. 3:21; 6:35,37,45 enzovoort).

Bij Christus – en alleen bij Hem – is er absolute veiligheid. Wie Zijn Woord hoort en Hem gelooft Die Hem gezonden heeft, 'die heeft [het] eeuwige leven en komt niet in het oordeel, maar is uit de dood overgegaan in het leven' (Joh. 5:24). Hij geeft leven: 'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Er komt een uur, en het is nu, dat de doden de stem van de Zoon van God zullen horen en zij die deze hebben gehoord, zullen leven' (Joh. 5:25).

De weg

God gaf zelfs voorschriften voor de weg die naar de vrijstad leidde. Zo staat er in Deuteronomium 19: 'U moet de weg voor u gereedmaken … Dit moet gebeuren zodat iedereen die een doodslag begaan heeft, daarheen kan vluchten' (vs. 3).

Waaruit dit gereedmaken precies bestond, wordt niet vermeld. Ongetwijfeld moest ervoor gezorgd worden dat er geen hindernissen, geen moeilijk begaanbare plaatsen waren. Er wordt gezegd dat beken en rivieren van de nodige bruggen voorzien moesten worden en dat er wegwijzers met het woord 'toevlucht' (Hebreeuws: *mekeleth*) geplaatst werden. 's Nachts zullen deze wegen waarschijnlijk verlicht geweest zijn, zodat een doodslager niet verdwalen zou en de juiste weg zou vinden. Het voorschrift dat de wegen die naar vrijsteden leidden, gereedgemaakt moesten worden, laat zien dat God andere mensen uit Zijn volk de taak wilde geven om de weg naar de vrijstad voor de doodslager te vergemakkelijken.

De toepassing op het Evangelie ligt voor de hand. We weten dat er een Vrijstad is en dat Die de enige redding is voor veel mensen in onze omgeving die nog niet gered zijn. Wij moeten toezien dat we op de weg naar de Vrijstad geen hindernis laten staan (of dat wij er zelf niet één zijn). De wereld heeft scherpe ogen en weet heel precies wanneer een gelovige een 'misstap' maakt (zo was het bij Jona). De wereld 'leest' ons. Wij zijn een brief van Christus, dat is een feit, maar dat moet ook (zoals bij hen uit Korinthe toen ze tot geloof gekomen waren) 'openbaar' worden (zie 2 Kor. 3:2-3). Door ons gedrag kan de leer van onze Heiland God tot sieraad strekken of gelasterd worden (zie 1 Tim. 6:1; Titus 2:10).

Bovendien moeten we actief 'de weg daarheen gereedmaken'. Christenen mogen en moeten doelgericht erop wijzen dat er een toevluchtsoord is en waar de weg is die daarnaartoe leidt. Het persoonlijke getuigenis lijkt vandaag de dag een heel effectieve manier te zijn (zie Joh. 1:35-37,41-43; 4:39). Ook hebben we nog veel extra mogelijkheden, bijvoorbeeld door traktaten te verspreiden, door posters op te hangen of op sociale media 'wegwijzers' te plaatsen.

(Wordt vervolgd). M. Hardt

Psalm 16

In Psalm 16 spreekt de Geest van Christus over Christus Zelf. Dat zien we duidelijk in Handelingen 2:25-28: 'Want David zegt van Hem: Ik zag de Heere altijd voor Mij, want Hij is aan Mijn rechterhand, opdat Ik niet wankel. Daarom heeft Mijn hart zich verblijd en Mijn tong zich verheugd, ja, ook Mijn vlees zal rusten in hoop, want U zult Mijn ziel niet aan de hades overlaten en Uw

Heilige geen ontbinding te zien geven. U hebt Mij de wegen van het leven bekend gemaakt; U zult Mij met blijdschap vervullen bij Uw aangezicht'.
Ook Handelingen 13:35 getuigt ervan: 'Daarom zegt Hij ook in een andere Psalm: U zult Uw Heilige geen ontbinding te zien geven'.

De Engelse JND-vertaling van Psalm 16:2-3 is:

> *'U [mijn ziel] hebt tegen Jahweh gezegd: U bent de Heere; Mijn goedheid [reikt] niet tot U – [maar met betrekking] tot de heiligen die op de aarde zijn en tot de voortreffelijken [hebt U gezegd]: In hen is al Mijn genieting'.*

Hierdoor krijgt deze Psalm een heel bijzondere waarde. **Christus neemt er als afhankelijke Mens en Dienstknecht uit genade plaats onder het arme overblijfsel van Israël om de weg van het leven te gaan**. Dat was een weg die geen mens ooit gevonden had, namelijk een weg die leidde door de dood naar de overzijde van de dood, waar volheid van vreugde is (vs. 11). Het aangezicht van de Heere geeft aan Christus, als afhankelijke Mens verhoogd in de tegenwoordigheid van God, een verzadiging en volheid van vreugde aan Gods rechterhand.

Wat een aanbiddelijke Heere is onze Heere Jezus!

P.M. Boekling

‘Maar Ik zeg u’

‘U hebt gehoord dat er gezegd is: U zult uw naaste liefhebben en uw vijand haten. Maar Ik zeg u: hebt uw vijanden lief en bidt voor hen die u vervolgen’ (Matth. 5:43-44).

De Heere Jezus maakte de valse leer die de religieuze leiders tijdens Zijn dagen verkondigden, openbaar. Veel van deze valse leraars waren farizeeërs, sadduceeërs, schrift- en rechtsgeleerden. Ze waren gericht op de uiterlijke vervulling van de wet van Mozes. De Heere Jezus kwam met Gods perspectief, dat het hart aanziet – het innerlijke morele besef van de mens.

De verzen hierboven bevatten het laatste van zes citaten van de Heere uit het Oude Testament en Zijn uitleg ervan. Als we eerlijk zijn, realiseren we ons meteen dat we in het uiterlijke misschien wel gehoorzaam kunnen zijn aan enkele of elk van deze geboden. Maar vanbinnen weten we dat we tekortschieten. Als we kijken naar de koningen van Israël en Juda, zien we dezelfde gebreken ten opzichte van de zes geboden die de Heere aanhaalde. In feite is heel de mensheid op een bepaalde manier ongehoorzaam vanbinnen.

Alleen de Heere Jezus heeft de hele wet van Mozes gehoorzaamd, zowel in het innerlijke als het uiterlijke. Hij leerde ons niet alleen om onze vijanden lief te hebben in plaats van te haten, maar bracht dit zelf ook in de praktijk. Toen de Heere zag dat Jeruzalem hem verwierp, deelde Hij zijn verlangen om te zegenen in plaats van te vervloeken, maar de mensen ‘wilden’ Hem en Zijn zegen niet aannemen (Matth. 23:37). De Heere kondigde tegenover Petrus aan dat hij Hem zou verloochenen, maar vertelde Zijn discipel ook dat Hij voor hem had gebeden (Luk. 22:31-32). Toen Judas Iskariot op de Heere afkwam om Hem te verraden, begroette Hij de verrader met het woord ‘vriend’ (Matth. 26:50). Terwijl Hij door toedoen van kwaadwillende mensen stervende

was aan het kruis, vroeg de Heere Jezus: 'Vader, vergeef hun, want zij weten niet wat zij doen' (Luk. 23:34).

Wat een geweldige, trouwe Redder! Hij alleen verdient onze aanbidding en lofprijzing.

Bill Kulkens

Doop en verbond

Vraag:
Klopt het dat de doop je als Christen inlijft in het verbond?

Antwoord:
We kunnen helaas maar kort op deze vraag ingaan, omdat het kader te klein is voor een grondige Bijbelstudie. Maar uw vraag is begrijpelijk, omdat veel oprechte gelovigen deze mening hebben en anderen hierover graag helderheid willen krijgen.

God is met Abraham en zijn nageslacht een verbond aangegaan. In de toekomst zal het nieuwe verbond op een bijzondere wijze geldig zijn voor het herstelde Israël[2].
De besnijdenis was voor Israël een uiterlijk teken van de inlijving in het verbond en – zo zegt men – de doop als veronderstelde 'Christelijke opvolger' van de letterlijke besnijdenis lijft vandaag de dag mensen in dat verbond in[3]. De basis van die visie ligt in

2 Zie voor meer uitleg het artikel 'Is Israels verbond bestemd voor de Kerk?', C.H. Mackintosh. Verder:
- Gods Woord recht snijden, C.I. Scofield
- En twee titels van M. Hardt: Heilsgeschichtlich denken en Die Bibel als Ganzes verstehen

3 Zie https://www.bibelkommentare.de/fragen/267/hat-gott-die-taufe-an-stelle-der-beschneidung-gegeben

een verwarring tussen Israël en de Kerk of Gemeente, tussen de wet en de genade, tussen de verbonden en de bedeling van de genade. Zeker zijn er aan het nieuwe verbond bepaalde zegeningen verbonden die óók gelden voor de gelovigen in de genadetijd.[4] Maar de verbonden (inclusief het nieuwe verbond) staan consequent met *Israël* in verbinding, zie vers 4 van Romeinen 9: 'Israëlieten zijn zij, van ***hen*** zijn … de verbonden'. Dus moeten we, zonder lezers te willen kwetsen, vaststellen dat de doop niet inlijft in het verbond.

Een andere uitleg beweert dat de mens gered wordt door de doop. Nu duidt redding in de Schrift soms op redding uit aardse moeilijkheden (bijv. Ex. 2:19; Richt. 6:9; Matth. 10:22), in andere gevallen op redding voor de eeuwigheid (bijv. Hand. 16:31) en in weer andere gevallen op redding op aarde door afscheiding van de wereld die onder het oordeel ligt. De gedachte dat de mens gered wordt door de doop, is dus in zekere zin correct – maar *alleen* in de betekenis van redding *voor deze aarde* (zie bijv. 1 Petr. 3:21; Hand. 2:40)[5].

Een andere gedachte, die eveneens sterk afwijkt van de Schrift en raakvlakken heeft met de vorige, is de gedachte dat de doop toevoegt aan het gezelschap van mensen die zich hebben bekeerd, de Heere Jezus als Redder hebben aangenomen en daarvan getuigenis geven door de doop. Dan wordt de doop dus het teken van inlijving in de Gemeente – een ernstige dwaling. Aan de Gemeente wordt men toegevoegd door het werk van Gods Geest in de nieuwe geboorte en de verzegeling met de Heilige Geest (Ef. 1:13). In de Christelijke bedeling zal een

4 Denk maar aan het bloed dat voor velen werd vergoten tot vergeving van zonden; Matth. 26:28

5 Zie bijv. Gedankensplitter (10) zum Anfang der Versammlung auf der Erde (Apg 2), M. Seibel, www.bibelpraxis.de

uiterlijke handeling door mensen nooit een innerlijk, geestelijk werk van God tot stand kunnen brengen en is er evenmin een bewijs van.

Volgens de Bijbelse leer wordt iemand door de Christelijke doop dus niet toegevoegd aan verbond of Gemeente, maar aan het gezelschap van mensen die hier op aarde uiterlijk Jezus Christus als Heere belijden; afhankelijk van de context gaat het dan om het Huis van God (c.q. het grote huis uit 2 Tim. 2) of om het koninkrijk.

Die uiterlijke belijdenis kan voortkomen uit een *innerlijke* realiteit, of uit alleen maar een *uiterlijke* schijnvroomheid, maar plaatst de betreffende *altijd* onder de ernstige verantwoordelijkheid om zich volgens die uiterlijke belijdenis te gedragen[6]. Iedere belijdende Christen zal eenmaal verantwoording moeten afleggen aan Hem Die hij uiterlijk als 'Heere' erkende (Matth. 24:48). Dat staat principieel los van de vraag waar, door wie en op welke leeftijd iemand gedoopt is.

De Christelijke doop is dus een ernstige zaak, maar ook een zegen voor wie die stap van harte zet. Maar het voegt zoals gezegd niet toe aan de Kerk noch aan het verbond, maar aan het terrein van de Christelijke belijdenis op aarde (het Huis van God dan wel het koninkrijk van God).

Voor meer uitleg hierover verwijzen we naar de artikelen van br. A. Remmers over het koninkrijk[7].

EL

6 Zie Chr. Briem: Die christliche Taufe, op www.bibelkommentare.de; verg. ook zijn uitleg in 'Ein Volk für Seinen Namen', Hand. 2. Verder:
- Baptism - A Few Issues For Consideration, biblecentre.org
- Is it necessary to be baptized again, biblecentre.org

7 In UhWdW, jg. 2025 vanaf januari. Zie ook jg. 2023, pag. 139vv; pag. 208vv. Verder:
- Das Königreich und sein Wert, Manuel Walter; Folge mir nach 2019

Paradoxen in Gods Woord?!

Er zijn vragen in Gods Woord die onbeantwoord blijven. Daaronder zijn er die uiteindelijk onbeantwoord moeten blijven. Ze zijn met onze menselijke logica niet te beantwoorden omdat we met ons beperkte verstand geen antwoord kunnen vinden. Een voorbeeld: 'Was de Heere aan het kruis alleen als mens door God verlaten, of ook als Zoon van Zijn Vader?' Nog een voorbeeld: 'Als een eindig deel van de wereldbevolking tot heerlijkheid werd uitverkoren, waarom is het andere deel dan niet automatisch tot de verdoemenis bestemd?'

Soorten van tegenstrijdigheden

De vragen waarover het hier gaat, hebben allemaal een gemeenschappelijke oorsprong. Ze komen voort uit paradoxen in de Schrift, dat betekent: uit die uitspraken die voor ons menselijke verstand een tegenstrijdigheid laten zien. Want er zijn veel zogenaamde tegenstrijdigheden. Al te vaak horen we ze van die mensen die tegen de Bijbel argumenten willen inbrengen. Ze komen met verschillende Bijbelgedeelten aanzetten die naar het zich laat zien in tegenspraak met elkaar zijn. Maar als we rekening houden met de context, verdwijnen deze tegenstrijdigheden. Soms halen deze mensen een Bijbelgedeelte aan dat zogenaamd het scheppingsgebeuren tegenspreekt. Daarbij hoort

bijvoorbeeld het verwijt dat de haas toch helemaal geen herkauwer was, zoals de Bijbel beweert (Lev. 11:6). Als je bedenkt dat de haas zijn uitwerpselen nog eens tot zich neemt, kun je dit verwijt ontkrachten, zoals uiteindelijk elk van deze zogenaamde tegenstrijdigheden. Deze niet werkelijke tegenstrijdigheden hebben een ding gemeen: wie ze niet kan oplossen, heeft óf te weinig kennis van de Schrift zelf óf van de schepping.

Maar er zijn ook tegenstrijdigheden waar de menselijke logica van ons verstand geen pasklare verklaring voor heeft. De reden daarvan is dat God ons hier iets meedeelt wat ons menselijk bevattingsvermogen te boven gaat. Dat is dan het geval als God iets over Zijn Goddelijke, oneindige Wezen openbaart dat principieel ons menselijke, begrensde wezen verreweg te boven moet gaan. Hij is alwetend, tijdloos en soeverein in tegenstelling tot de menselijke natuur. Nu was het aangenaam voor God in Zijn Woord dergelijke dingen over Zijn eigen Wezen mee te delen, dus dingen die volgens ons begrensde verstand niet gelijktijdig kunnen bestaan. En toch zijn ze waar, zijn ze allebei Goddelijke werkelijkheid.

Twee van deze wonderlijke waarheden zijn bijzonder waardevol en leiden ons tot aanbidding:

1. Jezus Christus, God en Mens

Op deze aarde kwam een mens, 'de Mens Christus Jezus' (1 Tim. 2:5), Die tegelijkertijd eeuwig God is, waarvan de Schrift zonder twijfel getuigt: 'Deze is de waarachtige God' (1 Joh. 5:20).

2. Uitverkiezing en verantwoordelijkheid

Wij mogen ons erover verbazen dat 'Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft' (Ef. 1:4); tegelijkertijd blijft het principe van de verantwoordelijkheid onaangetast: 'Geloof in de Heere Jezus Christus en u zult behouden worden' (Hand. 16:31).

Als logische conclusies niet geoorloofd zijn

Als God ons deze dingen over Zichzelf meedeelt die wij niet kunnen begrijpen, mogen we daaruit geen verdere conclusies trekken. Als iets het bevattingsvermogen van ons menselijk verstand te boven gaat, zouden we principieel bij de gedachte moeten blijven staan die de Schrift bekendmaakt en daaruit geen verdere gedachten afleiden[8]. Er zijn daarvoor minstens twee redenen.

Wij betreden 'heilige grond' en de eerbied tegenover een heilig God gebiedt ons niet verder binnen te dringen in wat ons denkvermogen te boven gaat. Als God ons een blik gunt op Zijn eeuwigheid en tijdloosheid, Zijn almacht en soevereiniteit, Zijn alwetendheid en Zijn ondoorgrondelijke verstand, dan zwijgt de mens met zijn begrensde mogelijkheden. Hij neemt aan wat God hem zegt. Dat betekent natuurlijk niet dat we daarover niet met gelovigen van gedachten mogen wisselen en zo vragen mogen formuleren. Wij mogen met elkaar ons over *ieder* deel van de waarheid verheugen.

Er is nog een andere, heel eenvoudige menselijke reden waarom we hier niet verder mogen analyseren. Argumenteren we op basis van een logische tegenstrijdigheid, dan kunnen we daaruit elke willekeurige uitspraak concluderen, of ze nu zinvol is of niet[9].

Een eenvoudig voorbeeld

Een voorbeeld kan dit duidelijk maken: God slaapt niet (Ps. 121: 3-4), anders zou Hij op dit moment niet het volle bewustzijn hebben van alle dingen. Maar de Heere Jezus sliep in het schip op

8 Dit betekent natuurlijk niet dat wij uitspraken van het Woord van God niet anders zouden mogen formuleren. Uitleg bestaat vaak juist in de verduidelijking door andere woorden.

9 Dit principe wordt genoemd 'ex falso quodlibet': uit het verkeerde volgt het willekeurige. Het is zelfs wiskundig bewezen voor menselijke logicasystemen. We kunnen uit een tegenstrijdigheid niet alleen elke onzinnige bewering bewijzen, maar tegelijkertijd ook nog het tegendeel daarvan.

een kussen en werd gewekt (Mark. 4:38). De vraag of de Heere wel al het praten van Zijn discipelen zou hebben gehoord, terwijl Hij sliep, kunnen we niet beantwoorden omdat menselijke logica hier alleen maar tot tegenstrijdige uitspraken kan leiden. De Mens Jezus Christus sliep en was Zich dan ook niet bewust van de dingen die om Hem heen gebeurden. Tegelijk wist Hij, de eeuwige God, wat de discipelen bezighield.

Niet te beantwoorden vragen

Nu komen we terug op de inleidende vragen die met oprechte belangstelling altijd weer worden gesteld. In dit verband willen we ze rangschikken:

1. Jezus Christus, God en Mens

Was de Heere aan het kruis alleen als Mens door God verlaten of ook als eeuwige Zoon van God door Zijn Vader? Deze vraag lijkt in de eerste plaats gerechtvaardigd als we aan de ene kant Zijn aangrijpende uitroep horen: 'Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?' (Matth. 27:46) en Hij aan de andere kant zegt: 'En Hij die Mij heeft gezonden, is met Mij; Hij heeft Mij niet alleen gelaten, omdat ik altijd doe wat Hem welbehaaglijk is' (Joh. 8:29). De ene keer spreekt de Mens Jezus Christus tot Zijn God, Die Hij onophoudelijk had gediend en Die Hem nu moest verlaten. De andere keer spreekt de eeuwige Zoon van God over Zijn Vader met Wie Hij door een onverbrekelijke band wordt verbonden. De Heere wijst er zelfs nadrukkelijk op dat de Vader bij Hem is (Joh. 16:32).

We zien hier een tegenstrijdigheid voor de menselijke logica die door het voor ons niet te bevatten feit ontstaat dat Jezus Christus volkomen Mens en God in één Persoon is. Dat de Heere zowel Mens als God in één Persoon is, gaat ons menselijk begrip te boven zodat we de bovenstaande vraag niet kunnen beantwoorden. In het bijzonder zou de formulering van de vraag ('als Mens verlaten, als Zoon van God niet') al dicht bij een oplossing kun-

nen liggen die er geen kan zijn. We zouden namelijk daardoor in geen geval weten op te lossen dat we in de Heere Jezus twee Personen zien. De diepe, unieke nood van het door God verlaten zijn te ervaren en uit te drukken, ligt verborgen in de uniciteit van Zijn Persoon.

2. Uitverkiezing en verantwoordelijkheid

Hoe kan iemand op eigen verantwoording voor God kiezen als hij niet tot die mensen behoort die vóór de grondlegging van de wereld werden uitverkoren? Ook deze vraag is te begrijpen als we bedenken dat maar een eindig aantal mensen kunnen zijn uitverkoren vóór de grondlegging van de wereld (Ef. 1:4). Maar voor het andere deel bestaat vandaag slechts één alternatief bestaat: de verdoemenis. Tegelijkertijd maakt de Schrift duidelijk dat het geloof beslissend is of iemand in het oordeel komt of niet: 'Wie in Hem gelooft, wordt niet geoordeeld, maar wie niet gelooft, is al geoordeeld, omdat hij niet geloofd heeft in de Naam van de eniggeboren Zoon van God' (Joh. 3:18).

Deze tegenstrijdigheid voor de menselijke logica vindt haar antwoord in de soevereiniteit van God, waarin Hij ook dingen kan bepalen die eveneens met de wil van de mens te maken hebben. Het Wezen van God en Zijn handelen staan boven onze wil, waarmee wij in verantwoordelijkheid voor God staan.

Helaas waren er in de afgelopen eeuwen talrijke menselijke pogingen deze niet te bevatten feiten voor het beperkte menselijke verstand op te lossen, of mensen hebben daarbij de soevereiniteit van God te sterk benadrukt (bijv. in het calvinisme) of de verantwoordelijkheid van de mens (bijv. in het arminianisme). Het calvinisme aan de ene kant ontkent het feit dat niemand is uitverkoren tot de verdoemenis, maar dat mensen alleen zichzelf tot voorwerpen van Zijn toorn kunnen maken (Rom. 9:22). Aan de andere kant zijn er die de soevereiniteit van God inper-

ken door de uitverkiezing te reduceren tot het feit dat God al van tevoren weet welke keus de mens zal maken. Zeker is het waar dat God alles van tevoren weet, maar dat is niet de uitverkiezing vóór de grondlegging van de wereld. Deze is veel meer een actieve, opzettelijke keus.

Aanleiding tot aanbidding

Hoe gaan wij met deze schijnbare paradoxen in de Bijbel om, die bij God volkomen waar en verenigbaar zijn, maar voor ons op deze aarde niet in overeenstemming zijn te brengen?

We zien dat God ons iets van Zijn grootheid meedeelt, ook als we het niet kunnen begrijpen, ook als Hij weet dat wij altijd maar één kant kunnen zien zoals bij een munt, waarbij je nooit beide kanten tegelijk kan zien. Hij verwacht dat wij de kanten niet door elkaar halen. Hij onthoudt ze ons daarom niet. In tegendeel, Hij opent Zijn hart zodat wij Zijn handelen in liefde zien, hoe Hij werkzaam wordt in de uitverkiezing van die mensen die het niet verdiend hebben. Hij toont ons heerlijke, niet te bevatten waarheden. En Hij gunt ons een blik op Zijn unieke Zoon, een blik die ons verstand te boven gaat, maar die ons op de knieën brengt om Hem te aanbidden. Hem Die ons hart al nu helemaal wil vervullen en Die we eens zullen zien hoe Hij is.

Olaf Müller

De belofte van vervolging

Na zijn vrijlating uit de gevangenis kon een Christelijke mensenrechtenadvocaat eindelijk met zijn familie bellen. Zijn vrouw was heel blij om zijn stem te horen, maar kon hem haast niet begrijpen. Dit lag niet aan een slechte telefoonverbinding, maar door de isolatie en martelingen die de man had meegemaakt in de gevangenis, kon hij geen duidelijke zinnen meer maken. Zijn 'misdaad' was de ondersteuning van medegelovigen.

Meer dan vijftig dagen lang hadden zijn bewakers hem shocktherapie gegeven door een elektrische stok tegen zijn gezicht te houden en zijn huid te doorboren met tandenstokers. Ook moest hij 68 weken lang onophoudelijk propaganda aanhoren die door luidsprekers in zijn cel werd uitgezonden. Tijdens zijn gevangenschap had de man geen toegang tot leesmateriaal of digitale media en geen normaal menselijk contact. Iedere dag kreeg hij alleen maar een enkele boterham en een stukje kool te eten. Als resultaat viel hij ongeveer 23 kilo af en verloor hij veel van zijn tanden door ondervoeding. Zijn vrouw en familieleden zijn gevlucht naar het westen, maar de man weigert zijn thuisland te verlaten. Hij gelooft dat God hier een werk voor hem heeft klaargelegd.

De ervaring van deze ene man is typerend voor zoveel anderen. Over heel de wereld zijn er mensen die vervolgd worden en moeten lijden voor hun geloof in Christus. Wij die in vrijheid leven, moeten ons dit aantrekken.

Hebreeën 13:3 vermaant ons om te '[denken] aan de gevangenen alsof u zelf ook gevangen bent' (HSV). Denken wij aan die gelovigen die vervolgd worden en *bidden* wij voor hen? Raakt het ons als we horen van hun beproevingen? We moeten, in zekere

zin, weten wat het betekent om zelf ook gevangen te zijn als we hun ellendige ervaringen ter harte willen nemen.

Wist je dat de Bijbel veel te zeggen heeft over vervolging? Ik besloot om wat onderzoek te doen in mijn concordantie naar woorden als 'vervolgd', 'vervolging', 'lijden', 'onderdrukt', 'onderdrukking', 'moeite' en 'beproeving'. Ik vond een heleboel verwijzingen! 'Vervolging' is slecht één woord; de andere helpen ons te begrijpen wat vervolging betekent. Het is geen opzichzelfstaand begrip, want het brengt lijden, onderdrukking en moeite met zich mee.

De psalmist ervoer dit en vroeg God hoelang het zou duren voordat zijn vervolgers werden berecht (Ps. 119:84). Elifaz, een van Jobs vrienden, sprak: 'De mens wordt voor de moeite geboren, zoals vonken uit het vuur omhoogvliegen' (Job 5:7). Als je ooit bij een kampvuur hebt gestaan en de vonken de lucht in hebt zien vliegen, zul je begrijpen wat hij bedoelde. Moeilijkheden kunnen zich in groten getale voordoen. Dat hoort bij het menselijke leven. Vervolging is maar een van deze moeilijkheden.

Op andere schriftplaatsen wordt het onderwerp verder uitgediept. Het zijn vaak hoogmoedige mensen die de zwakkere vervolgen (Ps. 10:2). De vervolgde ziel kan hierdoor diep terneergeslagen worden, want degene die vervolgt, is altijd machtiger dan zijn slachtoffer (Ps. 142:7). Daarnaast is het belangrijk om op te merken dat zij die van Gods Woord houden, hierom vaak vervolgd worden. De psalmist verwees hiernaar toen hij schreef: 'Al Uw geboden zijn betrouwbaar; met leugen vervolgen zij mij, help mij! Zij hebben mij op aarde bijna vernietigd, maar ik heb Uw bevelen niet verlaten' (Ps. 119:86-87). Hij kon moeilijk begrijpen waarom hij moest lijden voor zijn geloof en liefde voor Gods Woord.

Een waargebeurd verhaal

'Schelden doet geen pijn', zeggen mensen, maar dat is niet altijd waar. Kwetsende woorden kunnen veel leed veroorzaken. Paulus werd veracht, omdat hij vertrouwde op de levende God (1 Tim. 4:10). Nehemia en zijn medewerkers werden genadeloos bespot terwijl ze de muren van Jeruzalem herbouwden. Hun tegenstanders noemden hen 'zwakke Joden' en maakten hun inspanningen belachelijk. Tobia, de Ammoniet, zei spottend dat de muur er zo zwak uitzag dat het gewicht van een vos al genoeg zou zijn om het bouwwerk te laten instorten (Neh. 4:2-3).

Anderen werden vals beschuldigd. Charles Spurgeon, de bekende 19e-eeuwse Britse predikant, en zijn vrouw hadden een paar kippen. Ze kregen veel kritiek op het feit dat ze de eieren altijd verkochten, in plaats van ze weg te geven aan familie en vrienden en mensen noemden hen gierig. Pas na hun dood kwam de waarheid aan het licht. Alle opbrengst van de eierenverkoop ging naar twee arme oude weduwen. De grove beschuldigingen moeten de familie Spurgeon daarom veel pijn gedaan hebben.

Maar als het niet lukt om het werk van de Heere met spot schade toe te brengen, gaat satan over op andere tactieken. Dit zien we in het verhaal van Nehemia. Toen de beschuldigingen van de vijand het werk niet konden stoppen, begonnen Sanballat, Tobia en hun medestanders '[samen te spannen] om tegen Jeruzalem te gaan strijden' (Neh. 4:8). Nu kreeg Nehemia te maken met de fysieke dreiging van de vijand.

De Schrift bevat veel voorbeelden

Vervolging kan diepgaande nadelige gevolgen hebben op de slachtoffers. Een gelovige die onder druk staat, kan soms gaan twijfelen aan Gods wegen. Het is een grote troost dat de Heere Jezus zware beproevingen moest doorstaan toen Hij hier op aarde was en 'geraakt' wordt door onze beproevingen en ons leed in deze tijd (Hebr. 4:15). Hij werd ervan beschuldigd satanische krachten te gebruiken om wonderen te verrichten en Zijn afkomst werd in twijfel getrokken door vijandige aanklagers die Hem een 'Samaritaan' noemden (Matth. 12:24; Joh. 8:41,48). Wat moeten die gemene beschuldigingen de heilige Zoon van God pijn hebben gedaan! Maar Hij leed ook op andere manieren. Voordat Hij gekruisigd werd, werd hij gegeseld en wreed behandeld door de soldaten van Pilates. Jesaja had inderdaad geprofeteerd dat Zijn gezicht geschonden zou worden, meer dan van andere mensen (Jes. 52:14). Hij werd werkelijk zonder reden gehaat (Ps. 69:5).

Als we verder door de Schrift bladeren, kunnen we een uitgebreide lijst maken van personen die vervolgd werden. De eerste was Abel (Gen. 4), die gedood werd door zijn jaloerse broer, Kaïn. Jozef werd op eenzelfde manier geconfronteerd met de vijandschap van zijn broers. Uit haat verkochten ze hem als slaaf en hij werd meegenomen naar Egypte.

Het is een grote troost dat de Heere Jezus zware beproevingen moest doorstaan toen Hij hier op aarde was en 'geraakt' wordt door onze beproevingen en ons leed in deze tijd (Hebr. 4:15).

Daar werd hij vals beschuldigd en belandde hij in de gevangenis, zijn voeten geboeid in pijnlijke ijzeren ketens (Ps. 105:18). Hij werd vast en zeker verzocht om te denken dat God hem had verlaten! Het volk van Israël leed in slavernij in Egypte en kreeg te maken met grote verdrukkingen (Ex. 1). Mozes, hun verlosser,

koos er vrijwillig voor om 'met het volk van God slecht behandeld te worden' (Hebr. 11:25). Net als hij hebben ook anderen ervaren dat het iets kost om trouw te zijn. De drie vrienden van Daniël moesten de brandende oven in (Dan. 3) en Daniël zelf werd in de leeuwenkuil geworpen (Dan. 6). Jeremia werd, zoals veel van de oude profeten, vervolgd (Jer. 17:18; Jak. 5:10). Ook in veel psalmen van David is te lezen hoe hij zich voelde terwijl hij voortdurend op de vlucht was voor een wrede vijand en hoe hij tot God bad om verlossing (Ps. 31:15).

Hetzelfde thema komt terug in het Nieuwe Testament. Johannes de Doper stierf als martelaar doordat hij trouw was in het spreken van de waarheid (Matth. 14). Anderen ondergingen hetzelfde lot. Stefanus werd gestenigd en Jakobus werd onthoofd. Volgens de traditie leden ook Petrus en Paulus als martelaren. De lijst is lang en bewijst zonder twijfel dat een groot aantal van Gods dienaren veel hebben moeten lijden door toedoen van goddeloze mensen, zoals beschreven in Hebreeën 11:36-38.

Voor ons die vandaag leven

Het vooruitzicht van vervolging is voor ons onontkoombaar. In Zijn toespraak die Hij vlak voor Zijn dood naast de tempel in Jeruzalem hield, beschreef de Heere Jezus toekomstige gebeurtenissen rond Zijn wederkomst. Hij maakte duidelijk dat Zijn volgelingen, vóór het zien van 'vreselijke dingen en grote tekenen van de hemel', vervolging te wachten zou staan en 'voor koningen en stadhouders' geleid zouden worden (Luk. 21:11-12). Hij onderwees ook Zijn discipelen in Johannes 16:33 dat zij in de wereld verdrukking zouden hebben. Dit moet voor ons duidelijke taal zijn: 'In de wereld hebt u verdrukking'. Het laatste deel van dit vers, 'heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen', wordt wellicht vaker geciteerd. We zijn blij dat onze Verlosser de wereld heeft overwonnen, maar we willen er liever niet aan worden herinnerd dat wij *in* de wereld verdrukking *zullen* hebben!

Toen Paulus en Barnabas de plaatsen bezochten waar zij het Evangelie hadden verkondigd om de gelovigen te bemoedigen, spoorden zij hen aan om 'in het geloof te blijven'. Ook benadrukten ze dat 'wij door veel verdrukkingen in het koninkrijk van God moeten binnengaan' (Hand. 14:22).

We zijn blij dat onze Verlosser de wereld heeft overwonnen, maar we willen er liever niet aan worden herinnerd dat wij in de wereld verdrukking zullen hebben!

Net als hun Meester wilden deze twee dienaren de nieuwe discipelen niet misleiden. De weg die voor ons ligt, *is* moeilijk en van de wereld *kunnen* we vervolging verwachten. Ze geloofden de woorden van de Heere Jezus: 'Als zij Mij vervolgd hebben, zullen zij ook u vervolgen' (Joh. 15:20). De gelovigen in Thessalonica werden al vroeg door Paulus gewaarschuwd dat zij tegenstand konden verwachten van een vijandige wereld. Wanneer dat zou gebeuren, ging het Paulus erom dat 'niemand wankelt in deze verdrukkingen. Want zelf weet u dat wij daartoe bestemd zijn' (1 Thess. 3:1-4).

De Heere heeft er wel degelijk een bedoeling mee als Hij toestaat dat wij vervolgd worden, al is het voor ons soms moeilijk te geloven. In Filippenzen 1:29 staat: 'Want u is het geschonken, ten aanzien van Christus, niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden'. Het woord dat vertaald is als 'geschonken', betekent eigenlijk 'genadig geschonken'. Hebben we dit begrepen? Hij heeft ons niet alleen genadig in staat gesteld om in Christus te geloven; Hij heeft ons ook genadig het voorrecht geschonken om in vervolging te lijden voor Zijn naam! Al vinden we het vooruitzicht niet prettig, vervolging is door God toegestaan als een manier waarop we dichter bij onze Verlosser kunnen komen, Die voor ons heeft geleden.

Conclusie

Als we hieruit een conclusie willen trekken, moeten we op twee dingen letten. Wat kunnen we doen als we vervolgd worden omwille van onze Meester? Psalm 119 geeft daarop het antwoord: we moeten uit Gods Woord putten. De vervolgde schrijver van deze psalm:

- hoopte op het Woord (vs. 81),
- bezweek van verlangen ernaar (vs. 82),
- vergat Gods verordeningen niet (vs. 83),
- erkende dat het Woord betrouwbaar was (vs. 86),
- had Gods bevelen niet verlaten (vs. 87) en
- zou het getuigenis van Zijn mond in acht nemen (vs. 88).

Wij hebben dat Woord ook nodig! In de beproevingen van het leven moeten we ons vasthouden aan de beloften en ons voeden met de waarheid. Alleen zo kunnen wij gesterkt worden en komen we erdoorheen.

Als onze weg op dit moment vrij effen is, moeten we nooit vergeten dat er mensen zijn op andere plaatsen die vervolgd worden door de vijandschap in de wereld. Terwijl zij de hitte van de brandende oven ervaren, laten wij dan aan hen denken in onze gebeden.

'In de wereld hebt u verdrukking, maar hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen' (Joh. 16:33).

Martin Girard
uit G&T 07.18

Graag nodigen wij u uit voor de

BIJBELSTUDIECONFERENTIE

D.V. 13 - 15 november 2026

Thema: **Christus**

zoals gezien in de 7 brieven in Openbaring 2-3

We hopen ons in de studies dit jaar bezig te houden met lessen over de Persoon en het werk van Christus, zoals we ze vinden in dit bijzondere Bijbelboek.

Naast de studies is er uiteraard tijd voor zingen, gebed, gesprekken enz. Tijdens enkele studies is er een apart kinderprogramma.

Onderkomen:	Conferentiecentrum De Kroeze Danne Kappelhofsweg 14, Ambt Delden
Aankomst:	Vrijdagmiddag 13 november 2026 vanaf 16.30 uur
Vertrek:	Zondagavond 15 november 2026 rond 18.45 uur
Programma:	Er is een uitgebreid programma beschikbaar, vraag hier gerust naar!

U krijgt bij aanmelding een formulier waarop aantallen personen aangegeven kunnen worden. Graag per mail opgeven.

Verdere informatie:

Telefoon:	0543 - 47 74 44
E-mail:	admin@christelijkjeugdwerk.nl
Internet:	www.christelijkjeugdwerk.nl

Nadenkertje

In kunstmuseum de Alte Pinakothek in München hangt een klein schilderij van Rembrandt: De oprichting van het kruis. Het laat zien hoe de martelpaal, die de dood langzaam en pijnlijk dichterbij brengt, in de grond geramd wordt. Aan de voet van het kruis, precies in het midden van het schilderij, ziet je de schilder zelf, de nog jonge Rembrandt, afgebeeld als een handlanger die gewoon doet wat hem bevolen wordt en daardoor medeschuldig wordt. Rembrandts voorliefde voor het bekijken en weergeven van de eigen persoon is bekend, toch blijft het verrassend hem in deze afschuwelijke scène te ontmoeten.

Wat Rembrandt weergeeft, is een heel persoonlijk commentaar op wat mensen tegenwoordig als schuldvraag aanduiden. Geloofwaardig werd dit commentaar pas doordat hij zichzelf als beulsknecht weergeeft, dus niet naar andere, slechte mensen verwees, maar demonstratief 'Ik!' zei.

Waar ook over schuld gesproken wordt, er zijn er maar weinig die Rembrandts voorbeeld navolgen. Over schuld praten betekent tegenwoordig namelijk meestal over anderen praten. Maar het gaat me nu helemaal niet om schuld in de interpersoonlijke sfeer of in de politiek, maar net als Rembrandt om het bewustzijn van de schuld tegenover de heilige en rechtvaardige God. Dat deze Jezus daar aan het kruis een smadelijke en gruwelijke dood moest sterven, gebeurde omdat ieder afzonderlijk mens schuldig is. Dat te erkennen is vandaag de dag het grote punt.

Rembrandt en vele anderen voelden als vanzelfsprekend nog iets van deze persoonlijke schuld en gaven die toe. Dat onderscheidt hen van veel mensen in de huidige tijd, die zoveel eeuwen later leven. Maar persoonlijke schuld voor God was niet alleen een probleem van de Middeleeuwen; het is nu nog steeds actueel.